

andrager en Sum af noget over 9 Millioner, at alene Amtstuenes Contoirholdsogdigjøreelse beløber sig til en Sum af over 32,000 Rb., og naar man dertil lægger Amtsforsvalternes Gagering, som efter Finantsberetningen udgjør 58,000 Rb., saa fremkommer derved en Udgiftssum af 90,000 Rb. Naar man nu fordeles Skatteoppehørsen paa Landets 30 eller 31 Amtstuer, saa vil der falde et Beløb af 300,000 Rb. paa hver enkelt Amtstue, og naar man ligeledes fordeles Administrationsudgifterne efter et Gjennemsnitsbeløb, saa falde disse paa hver enkelt Amtstue med 3,000 Rb., og altsaa er der en Administrationsudgift af 1,000 Rb. paa hver 100,000 Rb. Skatteoppehørsel. Hvorvidt Arbejdet derved er betalt for dyrt eller ikke i Forhold til dets Betydning og det Ansvar, der er forbundet dermed, skal jeg afholde mig fra at udtale; men jeg skal tillade mig at omtale, at det store Beløb, der saaledes kan antages for en kortere eller længere Tid at henligge paa Landets forskjellige Amtstuer som stilleliggende Capitaler, bør søges at gjøres frugtbringende for Omsætningsforholdene, forsaavidt angaaer de Summer, der kunne undværes fra Amtstuenes daglige Behov. Jeg gaaer ud fra den Betragtning, der er udtalt i Udvalgets Betænkning, at vore Forhold gjøre store Forbringinger i den Henseende; naar man regner paa Landets store og stadige Tilvært i Indvaanertal, de saa Penge, fordeelte paa saa mange Hænder, og dertil den trykkende Skattebyrde, der hviler paa hver enkelt Person, og som naturlig ved en anden Leilighed er beregnet at være til Stat og Commune tilsammen 17 à 18 Rb. pr. Individ, saa forekommer der mig at være Opfordring til at være opfindsom med Hensyn til, at Landets finantsielle Kræfter komme i den størst mulige Circulation og derved blive saa frugtbringende som muligt. Det var det, jeg vilde tillade mig at omtale, men paa hvad Maade det lader sig realisere, skal jeg ikke udtale mig over. Der er i Betænkningen gjort opmærksom paa, at denne Skatteopkrævning kunde foregaae ved private Mænd; hvorvidt det kan lade sig realisere, har jeg ikke nogen bestemt Overbeviisning om, men jeg mener dog, at naar denne Sag først er kommen under Regjeringens Overveielse, vil det ikke mangle

paa Tilbud fra private Kræfter, idet enkelte Capitalister da sikkert ville vise sig som Speculanter ved at modtage disse Beløb til moderate Renter. Jeg mener ligeledes, at enkelte Bankinstituter vilde komme denne Sag imøde, saa at ialtsalb Amtstuenes Dag for Dag kunde sætte Capitaler ind og tage dem ud, altsom deres Behov nødvendiggjorde det, og tillige faae Rente af de Capitaler, som indfattes i disse Instituter. Det vilde da omtrent kunne betragtes, som om Amtstuenes havde de oversflødige Capitaler henliggende i deres egne Chatteroller og dog høvede Renten af dem. Jeg betvivler ikke, at den høie Minister, hvorunder dette forterer, vil tage det under nøie Overveielse. Jeg havde ventet, at der om denne Sag var kommen en Udtalelse fra et eller andet af det ærede Udvalgs Medlemmer, som med større Dygtighed end jeg kunde have udtalt sig derom; men da det syntes mig, at de i saa Henseende viste Tilbageholdenhed, beder jeg det ærede Thing undskyldte, at jeg har benyttet disse Dieblit til at udtale mig derom.

Tsberning: Jeg troer, at der er en Misforstaelse tilstede fra den ærede Talers Side med Hensyn til, at der ved Amtstuenes skulde henligge betydelige Midler udover det, som bruges til de daglige Fornødenheder. Der er i Lovgivningen en Bestemmelse for, hvor hyppig — og det er temmelig hyppig — der skal skee Udtømmelser fra Kasserne rundt omkring i Landet, og der bliver kun en meget snever begrændset Sum tilbage. Men der maa desuden lægges Mærke til, at vi med Hensyn til hele vor Opsamling af de opkrævede Midler — thi Opkrævningen det er Kongerigets — have sluttet en Contract med Monarchiet, som desværre i den seneste Tid, efter min Formening, har været misbrugt paa en høist uheldig Maade. De Midler, her kan være Spørgsmaal om, forsaavidt de ikke kræves til Statsfornødenheder, ere vi ikke nu Herre over; hvormeget eller hvorlidt vi skulle være Herre derover, vil beroe paa, i hvilken Stikelse dette Aars Finantslov gaaer igjennem. Gaaer den igjennem saaledes, som den for Diebliffet er anordnet, ville vi være Herre over en Deel af disse Capitaler gjennem Reservesonden, og den